

Zápis z 8. zasedání

Výboru pro strategické řízení a implementaci principů udržitelného rozvoje Rady vlády pro udržitelný rozvoj (RVUR)

9. června 2016, budova Úřadu vlády ve Vladislavově ulici, místnost „Suterén“

Přítomné členky a přítomní členové výboru

Veronika Bajgarová (MZV), Jiří Burel (MPO), Jakub Fischer (Rada vysokých škol), Otakar Hampl (MZe), Jiří Hrbek (ČSÚ), Aleš Chmelař (ÚV ČR), Jiří Markl (MV), Petr Lebeda (Glopolis), Bedřich Moldan (COŽP), Lukáš Pítr (MF), Marie Petrová (MŽP), Martin Polášek (ÚV ČR), Jakub Rudý (ÚV ČR), David Škorňa (MMR), Pavel Šremer (STUŽ), Petr Švec (NSZM)

Program zasedání

- 1) Diskuze k prvnímu draftu kapitoly ČR 2030 „Vládnutí“
- 2) Diskuze k návrhu implementace ČR 2030
- 3) Různé

Seznam příloh

- 1) Úvodní analýza k tématu „Vládnutí“
- 2) První draft kapitoly ČR 2030 „Vládnutí“
- 3) Návrh implementace ČR 2030

Bedřich Moldan (COŽP) přivítal všechny přítomné a zahájil jednání. Předložený návrh programu byl schválen.

K prvnímu bodu programu: Diskuze k prvnímu draftu kapitoly ČR 2030 „Vládnutí“

Martin Polášek (ÚV ČR) představil podkladový materiál. Na úvod upozornil, že draft kapitoly „Vládnutí“ se skládá ze dvou samostatných částí. První část je analytická (k zápisu připojena jako příloha č. 1), druhá je návrhová (k zápisu připojena jako příloha č. 2). Draft je stále čistě pracovní, přichází k němu množství připomínek z mnoha stran, nejen z tohoto Výboru. V posledních týdnech tak byly do draftu zapracovány připomínky vzešlé z příslušného kulatého stolu, který se konal 5. května na Novotného lávce, připomínky od členů příslušného minitýmu, ale například i od Vladimíra Špidly jako ředitele Odboru poradců a poradkyň předsedy vlády. Některé připomínky jsou však protichůdné a průběžně probíhá jejich vypořádání.

Z kulatého stolu vzešla poptávka po tom, aby kapitola „Vládnutí“ obsahovala silnou normativní vizi pro stát jako takový. Výtka směřovala k tomu, že kapitola je příliš procedurální. Směřuje k tomu, jak něčeho dosáhnout, ale nestanovuje, čeho by mělo být dosaženo. **M. Polášek** se ale domnívá, že silnou normativní vizi by text obsahovat neměl. Tu by mělo dodat až konkrétnější politické zadání aktivních politiků. Nebo tuto vizi mohou poskytnout skrze dílčí strategie a plány jednotlivé resorty, které budou konkrétnějším politickým zadáním pro svoji oblast disponovat.

K následující diskusi navrhnul primárně tři témata. První téma je otázka věcných námitek vůči analytické i návrhové části. Nicméně text bude před finalizací procházet redakční úpravou, není tedy třeba vznášet námitky k jednotlivým formulacím v textu. Žadoucí jsou spíše konceptuální a obsahové námitky. Druhé téma je oblast strategických cílů. Na jednání Řídícího výboru Rady vlády pro udržitelný rozvoj dne 6. června 2016 byly představeny závěry konzultací mezi vedoucí Oddělení pro udržitelný rozvoj Annou Kárníkovou a předsedou vlády Bohuslavem Sobotkou, kdy jedna z relevantních námitek byla, že by celkový počet cílů obsažených ve strategickém dokumentu ČR 2030 byl pro lepší komunikovatelnost a jasnější prioritizaci nižší, než je nyní. Prozatím se jako o vhodném počtu hovoří o deseti cílech na celý dokument ČR 2030. Což by znamenalo snižování cílů pro každou z kapitol. Možnou námitkou proti snižování cílů u kapitoly „Vládnutí“ by mohlo být, že tato kapitola je odlišná od ostatních, typ cílů, které si klade je strukturálně jiný. Tento přísný limit by se na ni tedy nemusel vztahovat. V případě, že by to takto nebylo, nabízejí se dvě cesty, jak situaci řešit. Prvním řešením je vytáhnout z textu jednu konkrétní oblast, která bude označena za nejvíce prioritní a k ní bude formulován strategický cíl. Druhé možné řešení je vytáhnout z kapitoly jeden nebo dva zastřešující strategické cíle, které budou snadno komunikovatelné, a v rámci jejich rozpracování detailněji rozebrat jejich obsah, ne snad do podoby podcílů, ale rozhodně tak, aby byly zachyceny všechny oblasti, které strategický cíl řeší. Strategických cílů je aktuálně formulováno pět. Posledním tématem je otázka měření úspěšnosti při naplňování stanovených cílů. Nemusí to však být jen otázka statisticky podchytilitelných indikátorů.

Hlavní body diskuze:

Bedřich Moldan (COŽP) vyvolal diskusi k první navržené části, tedy věcným námitkám. Poprosil o stručná a konkrétní vyjádření.

Petr Lebeda (Glopolis) ocenil předložené materiály, které považuje za inspirativní. Strukturu textu s úvodem a východisky, rozdělení na část demokraticko-konstituční a část administrativně regulační považuje za dobře zvolené. Vyjádřil také porozumění směrem k obtížnostem, které s sebou nese formulace cílů. Aktuálně jsou strategické cíle poněkud přetíženy. Obsahují mnoho myšlenek, ale aby je bylo možno uchopit v několika cílech, jsou formulovány příliš obecně. To je však asi spíše jazyková otázka, která se může vyřešit závěrečnou editací textu. Co se týče obsahu, tak první připomínka míří k úvodní analýze. Zde by mělo být podrobněji rozpracováno definování tří funkcí udržitelného vládnutí. P. Lebeda očekává, že většinově bude tato část vnímána jako implementační, bez ohledu na základní principy a hodnotové předpoklady, který se za ní skrývají, a na jejich základě se má rozhodovat. V analýze není rozvedeno, jaký normativní rozměr na pozadí stojí. Chybí i širší souvislost, která by uvedla vzájemnou závislost mezi kvalitou vládnutí a kvalitou života. Druhá připomínka se týká toho, že text pracuje s určitými hodnotami a principy, které ovšem nejsou obecně pochopitelné a sdílené. Je zde naznačena paradigmatická změna, která bude muset být obecně přijata. Ve strategických cílech ale není obsaženo, jak tohoto stavu dosáhnout. Dotýká se toho jen část o vzdělávání, to však není dostatečné. Celá kapitola by měla lépe uchopit praktickou část, jak zajistit přijetí jejich principů a hodnotových východisek.

David Škorňa (MMR) uvedl, že z jeho pohledu se se ztrácí jasná struktura celé kapitoly. Nově se hovoří o 10 *headlines* pro celý dokument ČR 2030. Až pod nimi bude vznikat struktura cílů. Nejasné však je, jak bude v této oblasti vybrána hlavní priorita a jakým způsobem budou zpracovány cíle pod ní. Oproti současnému stavu by cíle i struktura měly být jednoznačnější. Otázkou také je, u čeho jednotlivé oblasti skončí? Budou popisovat cílový stav roku 2030 nebo budou nabízet i konkrétní řešení. Momentálně mu v textu chybí konkrétní kroky pro klíčové aktéry (z resortů), kteří v případě, že toto nebude doplněno, nebudou vědět, jak s textem konkrétně naložit. Kromě toho postrádá i vazbu na existující strategie, které problematiku řeší a na Cíle udržitelného rozvoje (*Sustainable Development Goals*, dále jen „SDGs“).

Martin Polášek (ÚV ČR) se vyjádřil k uvedeným komentářům. Směrem k provazbě textu kapitoly „Vládnutí“ na SDGs uvedl, že hlavním problémem je doposud chybějící konceptualizace oblasti vládnutí v SDGs. Stále není jasné, jak s ní konkrétně pracovat, a rovněž není jasné, jestli z mezinárodní úrovně nějaké konkrétní uchopení oblasti vzejde. Doplnění odkazů na SDGs na příslušná místa analytické i návrhové části je však samozřejmě možné. Směrem k dalším resortním strategiím uvedl, že v analytické části je u jednotlivých částí uvedeno, které resortní strategie byly při jejich formulaci brány v potaz, či ze kterých jsou nějaké prvky přejaty. Jedná se o strategie nejen z gesce Ministerstva vnitra.

David Škorňa (MMR) považuje za klíčové vyjasnit, kam až má aktualizace SRUR dojít a přesně určit, které priority má který resort implementovat, v kterých dokumentech mají být její priority dále ošetřeny. Musí to být převodní mechanismus mezi tím, co už můžeme ve strategických dokumentech najít s tím, co v budoucnu existovat má a bude. Důležitá je i otázka charakteru dokumentu – je určující, rámcový, nebo jen inspirativní. Nakolik je vlastně závazný? **Martin Polášek (ÚV ČR)** odpověděl s tím, že míra, nakolik bude ČR 2030 ambiciózní a závazná ve svých cílech souvisí s tím, jakou ambici do ní vloží předseda vlády. Zatím je to však nerozhodnuté. Proto jsou strategické cíle formulovány takto. Jejich přeformulování v budoucnu není vyloučeno. **David Škorňa (MMR)** se osobně domnívá, že strategie by v tomto ohledu měla být ambiciózní.

Veronika Bajgarová (MZV ČR) se na úvod omluvila, že její poznámka nebude tak konkrétní, jak bylo na začátku požadováno. Nicméně na obecné úrovni stále považuje za problematické, že obě části kapitoly „Vládnutí“, přestože jsou jistě inspirativní, budou pro naprostou většinu lidí nesrozumitelné. Otázka, která zazněla již opakovaně, zní, komu je vlastně dokument určen. Odpověď na ni určuje použitý jazyk. V aktuálním znění je dokument určen pro elitu, která je schopná se v tomto odborném poli pohybovat, ale ne pro širokou veřejnost. Navíc se hovořilo o tom, že by celý dokument měl mít kolem 14 stránek. Aktuálně má jenom tato kapitola stránek 8, přičemž asi 5 – 6 z nich je analytického charakteru. Strategie by však měla vypadat jinak, především má obsahovat vizi a stanovovat, kam chce země směřovat. Problémem je i to, že jednotlivé kapitoly vznikají samostatně ve vakuu, členky a členové Výboru neznají obsah ostatních kapitol a není tak jasná souvislost s celkem.

Bedřich Moldan (COŽP) uvedl, že tyto otázky jsou určeny spíše pro Řídící výbor Rady vlády pro udržitelný rozvoj a pokud se tak doposud nestalo, měl by se jimi na dalším zasedání zabývat. Tento Výbor závaznou odpověď poskytnout nemůže. Osobně však vidí formální podobnost strategie s volebním programem politické strany – oba dokumenty mají obsahovat vizi, základní parametry implementace a jsou určeny ideálně všem. Oslovit všechny není snadné, je tedy potřeba pracovat s modelovou cílovou skupinou, které nebude odpovídat úzké skupině elit, ale na druhou stranu nebude ani psána se zcela nulovými nároky na vzdělání cílových čtenářů.

Podle **Jakuba Rudého (ÚV ČR)** je diskuze o formální podobně ČR 2030 už natolik nepřehledná (a objevují se v ní zcela protichůdné názory), že bude třeba otázku rozřešit na zasedání Rady vlády pro udržitelný rozvoj, které se koná 18. července 2016. Tam by mělo padnout autoritativní rozhodnutí, jaká bude podoba dokumentu.

Martin Polášek (ÚV ČR) v souvislosti s námitkou vůči srozumitelnosti textu požádal členky a členy Výboru o zaslání předmětné kapitoly s vyznačením několika odstavců, které považují za nesrozumitelné, aby mohl na základě této zpětné vazby vyhodnotit, jaké změny promítnout v celém dokumentu, aby byl srozumitelnější. Co se týče obsahových námitek, souhlasí s tím, že strategie nepochybně má být vizí v tom smyslu, že směřuje do budoucna a její jádro formuluje „co chceme dělat“. Na druhou stranu každá strategie musí vycházet z analýzy, která je součástí strategie. V jaké části strategie a v jaké podobě se analýza objeví je k diskusi, ale u strategie tohoto druhu by měla být analýza mimořádně bytelná, protože sjednocuje výklad v dané oblasti pro řadu dalších dílčích strategií. Osobně je toho názoru, že další zkracování analytické části není vhodné. Už v současném návrhu je

návrhová část rozsáhlejší než analytická, další zvyšování tohoto nepoměru nepovažuje za vhodné.

Pavel Šremer (STUŽ) navrhnul, aby v diskuzi a při řešení této otázky bylo přihlédnuto k příkladu z minulosti. Při tvorbě Strategického rámce udržitelného rozvoje vyvstal totožný problém. Řešením bylo za prvé to, že jazyk dokumentu byl odborný na místech, kde to bylo z hlediska zachování obsahu sdělení nezbytné. Zároveň byla skupině expertů na *public relations* zadána práce na stručném výtahu, který byl čitelný a srozumitelný pro širokou veřejnost. Právě to je cesta, jak problém řešit, i vzhledem k omezenému času na přípravu dokumentu. Zbavovat se analytické části nepovažuje za vhodné, protože právě tato část je z jeho pohledu na celé kapitole ta nejhodnotnější. Strategické cíle považuje za prozatím příliš obecné a nepokrývající všechny oblasti uvedené v analýze. Otázkou zůstává, co jsou velké priority. Od začátku bylo zřejmé, že bude třeba udělat jistou prioritizaci a potom formulovat cíle. Což se nestalo, proto se priority hledají až teď, po formulování cílů.

Bedřich Moldan (COŽP) připomněl, že původní záměr při zpracovávání dokumentu bylo vytvořit jednoúrovňovou strukturu. Pokud má vzniknout nová úroveň 10 prioritních *headlines*, je to zcela jiný přístup, kterému současná podoba textu neodpovídá. Je tedy otázka, jaké bude definitivní zadání.

Otakar Hampel (MZe) k otázce určení cílové skupiny pro strategické dokumenty se vyjádřil v tom smyslu, že nikdy nelze udělat jeden dokument, který by vyhovoval všem. Za vhodný tedy považuje návrh P. Šremera na vznik srozumitelného výtahu z ČR 2030. K otázce do jaké míry se tento Výbor má věnovat otázkám, které řeší Řídící výbor, se domnívá, že tento Výbor by měl mít i metodickou úlohu, takže byť je třeba, aby definitivní rozhodnutí padlo v rámci Řídícího výboru, zde může být formulováno doporučení, které mu bude předloženo. Dále se vyjádřil ke snaze o formulování deseti *headlines*, které rozumí – vláda by měla přijít s materiálem, který bude zapamatovatelný. Měřitelné a specifické cíle mohou být až na nižší úrovni. Na závěr vznesl otázku, jakým způsobem přesně tato kapitola souvisí s implementací. Původně se domníval, že každá oblast by měla sama naznačovat, kam až zachází, nakolik závazně a jak má být vlastně implementována.

Martin Polášek (ÚV ČR) uvedl, že zatímco ostatní kapitoly odpovídají primárně na otázku „co“, tato kapitola na jisté úrovni obecnosti odpovídá na otázku „jak“. Samostatná část k implementaci by pak měla rovněž odpovídat na otázku „jak“, ale na konkrétnější úrovni.

Jakub Rudý (ÚV ČR) se vrátil k možnosti spolu s hutným textem strategického dokumentu vytvořit stručný, srozumitelný výtah. Bude-li otázka takto formulována, bude důležité rozhodnout, kterou část bude schvalovat vláda, a která část bude ta odvozená, případně, které části dokumentu se ocitnou v přílohách. Autoritativnost těchto textů pak bude různá. **Bedřich Moldan (COŽP)** shrnul, že všechny tyto probírané otázky jsou dobře formulovány a jsou relevantní, je tedy třeba, aby se jim věnoval Řídící výbor, Rada vlády pro udržitelný rozvoj či při schvalování dokumentu vláda.

David Škorňa (MMR) uvedl, že analýza do celého dokumentu rozhodně patří. Aktuálně je třeba se zaměřit na strategickou část, tedy formulaci cílů. To je první slabina kapitoly. Druhou slabinou, kterou prozatím trpí celý dokument je, že není stanovena prioritizace rozdělená na jednotlivé časové úseky, tedy co se má stát do roku 2020, 2025, 2030. Pokud se toto nepodaří formulovat, vznikne všeobjímající shrnující dokument, který bude opakovat to, co už zaznělo jinde. Velké očekávání MMR od začátku přípravy bylo, že vznikne určující dokument s implementačním mechanismem.

Jiří Markl (MV) uvedl, že dokument na něj působí jako povídání o nespelnitelných přáních. Domnívá se, že dokument vzešlý ze státní správy je automaticky primárně určený státní správě, která ho má naplňovat. Až v druhé řadě pak veřejnosti. Analýzu považuje za kvalitní, ale chybí v ní data současného stavu v ČR. Souhlasí s tím, aby byla vytvořena hierarchie cílů. Pokud z analýzy vyplyne, co je v současném stavu špatné, je třeba pokračovat určením toho, co a v jakém pořadí se bude měnit. Rovněž upozornil, že strategické cíle by neměly jít do rozporu s jinými, které byly schváleny v ostatních dokumentech. Rozpor v kapitole „Vládnutí“ vidí v tom, že se snaží vytvořit ideální model fungování, kterému ale chybí základ, na kterém by se dalo stavět. Protože v podmínkách ČR

je stále třeba pracovat spíš na tom základu. Kapitola by měla lépe komunikovat i s cíli Strategického rámce rozvoje veřejné správy (dále jen „SRRVS“). Ty by měla brát za nutný základ a až pro období po jejich naplnění přidávat další cíle.

Martin Polášek (ÚV ČR) uvedl, že cíle ze SRRVS v kapitole obsaženy jsou, byť ne úplně všechny. Je třeba rozlišovat i to, jestli jsou vzniklé spory paradigmatické nebo obsahové. V případě prvních je řešení obtížné, nabízí se pouze diskuze. V druhém případě je řešením zaměřit se na konkrétní části, a pokud například Ministerstvo vnitra nějaká vhodná data k dispozici má, je možno je převzít, analýzu doplnit a doporučení přeformulovat. Co se týče souladu s ostatními strategiemi, samozřejmě souhlasí, že je to žádoucí. Mělo by to ale znamenat, že z resortních strategií se vytáhnou ty aspekty, na kterých se dá stavět. A do budoucna se u těch strategií, které před sebou mají nějakou aktualizaci, promítno obsah dokumentu ČR 2030.

Jiří Burel (MPO) upozornil, že tento Výbor by se měl věnovat i implementaci. Ta ale nemusí nutně být jen v kapitole „Vládnutí“. Domnívá se, že její výraznější část by měla být spíše v samostatné kapitole k implementaci. Při případném stanovování 10 *headline* priorit doporučuje nezapomenout na jejich srovnání s vizí ČR 2030 tak, aby si tyto dvě části dokumentu vzájemně odpovídaly.

Martin Polášek (ÚV ČR) otevřel diskuzi ke strategickým cílům obsaženým v kapitole „Vládnutí“. Všechny cíle jsou relativně obecné, aby v nich byly koncentrovány všechny problémy zachycené v analytické části. Nejobecnější je cíl č. 1, který je spíš než na veřejnou správu orientován na demokratický charakter vládnutí. Pochybnost M. Poláška však spočívá v tom, neklade-li takto formulovaný cíl přílišné nároky na vzdělávací systém, na který se z různých úrovní snáší mnoho nároků. Otázka je, jestli se s tím vzdělávací systém vyrovná. Alternativně navrhuje formulovat například „deset demokratických inovací“, které by se ve strategickém cíli č. 1 staly součástí části o „systému podpory vědy“. Materiál by se tak vzdal univerzálního nároku na vzdělávání, ale na druhou stranu by se zaměřil na deset inovací, ke kterým by byl orientován výzkum a experimenty ověřující praktickou funkčnost navržených inovací.

Pavel Šremer (STUŽ) uvedl, že téma vzdělání postrádá průřezově v celém materiálu. Neziskové organizace uspořádaly k ČR 2030 kulatý stůl, v jehož rámci se debatovala i tato oblast a bylo formulováno několik cílů, které budou Úřadu vlády poskytnuty k dalšímu využití.

Petr Lebeda (Glopolis) podpořil, aby část strategického cíle ke vzdělávání zůstala zachována. Je to průřezový nárok, na kterém se mohou shodnout různí aktéři, je to v zásadě to, pro co se používá pojem „klíčových kompetencí“. Tato část by se potom mohla přesunout do jiné části ČR 2030, ale měla by v dokumentu takto být. Návrh „deseti demokratických inovací“ považuje také za vhodný. Jdou to vlastně konkrétní aktivity, které je možno nabídnout veřejné správě, potažmo celému systému i s časovým rámcem.

Martin Polášek (ÚV ČR) otevřel třetí bod diskuze, který se týkal indikátorů. Pro oblast vládnutí vytvářejí různé instituce mnoho indexů, které dobré vládnutí měří. Neexistuje však žádná jednotná definice toho, co to dobré vládnutí je. Řada z indexů tak měří zcela různé věci. V analytické části kapitoly „Vládnutí“ jsou použity dva druhy indexů. Ovšem s upozorněním, že se nejedná o nijak závazné závěry, tyto index poskytují jen velmi základní představu o současném stavu vládnutí v ČR. Prvním použitím je index Světové banky, který se člení podle jednotlivých šesti zvolených oblastí, data se dají filtrovat i podle institucí, které dodávají použitá data. Druhým indexem je tzv. *Democracy Index* který vytváří analytický útvar *The Economist*. Je trochu více zaměřen na demokratičnost vládnutí, než na technické parametry. Oba indexy by měly být orientačně používány i v budoucnu při hodnocení pokroku v oblasti vládnutí. Nemělo by se na nich ale zásadně stavět.

Indexy nepracují s „tvrdými“ statistickými údaji, většinou se jedná o formy „měkkého hodnocení“. Což ale samo o sobě nesnižuje jejich hodnotu. U „tvrdých“ statistických údajů může být problematické jejich interpretování. Důležité však je vytvořit něco jako „proměnlivý index“, který by umožňoval vyhodnocovat vývoj v konkrétních oblastech vládnutí v kratších

(např. pětiletých) intervalech. Díky tomu by ta která vláda mohla stanovit vlastní priority pro danou oblast (např. korupce) a vyhodnocovat, nakolik je ve svém snažení úspěšná.

Podle **Jiřího Hrbka (ČSU)** není třeba se nyní otázky tvrdých a měkkých dat věnovat. Jakým způsobem se budou v budoucnu priority měnit, také nikdo nedokáže odhadnout. Jisté ponaučení vyplývá z procesu přijímání nadnárodních indikátorů na půdě Statistické komise Organizace spojených národů k Agendě 2030 pro udržitelný rozvoj. O konkrétních problémech s tvorbou dat a vytvářením indikátorů je však podle něj nezbytné komunikovat s analytiky. Právě oni by měli mít možnost tento proces ovlivnit, protože právě oni budou s výsledky pracovat. Osobně upřednostňuje indikátory s delší trvanlivostí, dlouhými časovými řadami. Co se týká „tvrdých“ a „měkkých“ dat, je třeba pracovat s oběma druhy. I když se spíše kloní k těm „tvrdším“ datům, byť mají v určité chvíli omezenou vypovídací schopnost, protože jsou více „stohá“. Co se týče aktuálního vývoje, ČSÚ rozeslal aktuální verzi strategických cílů do vnitřní koordinační skupiny a sebrané komentáře představí na dalším zasedání Výboru pro indikátory udržitelného rozvoje. Jinak předpokládá, v souladu s původní dohodou, že analytickou práci zajistí Úřad vlády.

Pavel Šremer (STUŽ) se vyjádřil, že je dobře udržet kontinuitu s indikátory v prioritní ose 5 Strategického rámce udržitelného rozvoje.

Veronika Bajgarová (ÚV ČR) upozornila na to, že se bude na globální úrovni reportovat o Agendě 2030 pro udržitelný rozvoj. Nemá smysl vytvářet dvě sady indikátorů a reportovat nadvakrát.

Jiří Markl (MV) považuje globální indexy za velmi zkreslující a jejich interpretaci za velmi problematickou. Index vnímání korupce nepovažuje za objektivní ukazatel, který by vypovídal o dobrém vládnutí. Upozornil, že Ministerstvo vnitra má za úkol v rámci implementace Strategického rámce rozvoje veřejné správy do konce roku představit rámec pro měření výkonu státní správy a musí postihnout přirozenou různost výkonu státní správy. Pokud se Ministerstvu vnitra sestavení systému podaří, můžou se data a indikátory z něj vybrat a použít.

Jiří Hrbek (ČSÚ) uvedl, že Výbor pro indikátory s vlastními návrhy přijde. A v případě, že nebude považován za dostatečný, musí být přednesen konkrétní protinávrh, jinak je velmi problematické dojít ke společnému návrhu.

Petr Lebeda (Glopolis) upozornil, že strategický cíl č. 4 se týká obecně sběru dat. Ale ne jen pro oblast vládnutí, ale jako systémového předpokladu pro kvalitní rozhodování.

Jiří Hrbek (ČSÚ) směrem k obecné diskuzi k vhodným indikátorům upozornil, že Výbor pro indikátory udržitelného rozvoje je výborem Rady vlády pro udržitelný rozvoj, nikoli výborem pro všechny strategie, které v ČR existují.

Martin Polášek (ÚV ČR) na závěr přítomné požádal o zaslání připomínek k analytické i návrhové části, včetně návrhů na změny formulace, do 20. června.

K bodu programu č. 2: Diskuze k návrhu implementace ČR 2030

Vzhledem k tomu, že čas pro jednání Výboru byl vyčerpán prvním bodem programu, byla diskuze k tomuto bodu odložena na další zasedání. Členky a členové byli vyzváni k zaslání písemných připomínek k podkladovému materiálu, který je připojen k zápisu jako příloha č. 3.

K bodu programu č. 3: Různé

V tomto bodu nebylo nic vzneseno.

Další jednání Výboru pro strategické řízení a implementaci principů udržitelného rozvoje

Další jednání bude svoláno v průběhu září.

Zapsal: Jakub Rudý
Počet stran: 7
Počet příloh: 3